

Sambandsmenn tosa ikki nóg nóg saman

EIRIKUR LINDENSKOV

Orrustan í Sambandsflokkinum er ikki hesað av enn, og í samrøðu við Sosialinum í gjár skjýtur Eilíf Samuelsen Atlan Hansen í skógvarnar, at m. a. hann hugsar meira um seg sjálvan og egin áhugamál, enn um flokkinn.

Edmund Joensen hevði eisini hvassorðaða grein í bløðunum týsdagin, har hann m. a. leggur Finnboğa Arge og Bjørn á Heygum undir at vera heimsmeistarar í tvørrandi flokksdisiplini.

Tað er eingin loyna, at rættuligt umskifti var í Sambandsflokkinum eftir seinasta val. Menn, sum ikki vóru sambandsmenn, og menn, sum ikki høvdu sínar røtur í flokkinum, vórðu valdir á ting.

Við valið í 1990 varð Finnboği Arge valdur á ting fyri Sambandsflokkin. Við Sosialin leygdagin váttaði hann, at hann var á listanum hjá Fólkaflokkinum, tá hann varð biðin um at koma á Sambandslistan og tók av. Bjørn á Heygum sigur, at heldur ikki hann hevur verið so sannførdur sambandsmaður, men tá fólkar vóru úti eftir honum, fyri at fáa hann at stilla upp fyri Sambandsflokkin til seinasta val, tók hann av.

Atli Hansen, sum hevur bið nógv ár í Danmark, hevur heldur ikki verið at sæð alment í sambandsþópi, eins lítið og Jákup Joensen. Men hesir menn umboðaðu við valið seinasta 50% av tingmandatum Sambandsflokksins.

Kunnu ikki byggja politikkinn á fortíðina

Tað er ikki heilt rætt, tá sagt verður, at eg vildi hava eina uppgöf í Sambandsflokkinum, tá eg varð valdur á ting, sigur Bjørn á Heygum.

Men eg helt ikki, at flokkurin er í trád við tíðina, vit liva í, og eg haldi heldur ikki, at vit kunnu grunda sambandsflokksins politikk á fortíðina - vit mugu líta framtíð.

Bjørn á Heygum sigur, at tað verður sagt um Sambandsflokkin, at hann er reaktionerur - konservativur.

Tað kann vera gott at vera konservativur, um tað merkir, at tú ert varin. Men loysnirnar mugu takast út frá støðuni í dag - og ikki út frá, hvussu støðan var fyrri 50 árum síðani, heldur hann.

Er tað rætt, at nýggju sambandsmennirnir hugsa meira um seg sjálvar, enn um Sambandsflokkin?

Nei, tað er ein grund-

Tveir samsintir sigursharra 7. juli 1994: Edmund Joensen, sambandshøvdingi og Bjørn á Heygum, størsti stemmuslúkari í Føroyum við sínum 646 persónligu atkvøðum Síðani hevur Bjørn á Heygum vilja havt Edmund Joensen frá sum samráðingarleiddara og Edmund Joensen hevur skift Bjørn á Heygum heimsmeistara í vánaligar flokksdisiplini

– Flestu frustratiónirnar í Sambandsflokkinum botna í vantandi kjaki innanflokks. Tað er altíð leiðslan, sum hevur ábyrgdina av, at tingini virka, sum tey skulu. Men vegna tvørrandi samskipti og vantandi politiskt handalag fungerar Samandsflokkurin ikki, sum hann skal, sigur Bjørn á Heygum, sum ikki vil úttala seg um, hvørja hugsan hann hevur um Edmund Joensen sum løgmann og sum samgonguleiddara

leggjandi skeiv uppfatan, at vit hava persónligar ambítiónir. Hatta er tikið úr leysum lofti, tí hvør sigur, at tað ikki eru aðrir í Sambandsflokkinum, sum hugsa um seg og sít fyrst og fremst, spyr Bjørn á Heygum.

Vendur ikki Sambandsflokkinum bakið

Tað er sera vandamikið at vera so intolerantur og fordømandi og seta seg sjálfan í eina slíka støðu, at tú heldur teg vera lýtaleysan - hatta er ósakligt, heldur sambandstingmaðurin Bjørn á Heygum.

Bjørn á Heygum fer ikki at gera sum Finnboği Arge, at vanda flokkinum bakið, hóast hann ikki altíð hevur kunna innrædd seg undir leiðsluna í flokkinum.

Tað er umráðandi, at vit hava eitt ávíst flokksdisiplin - sjálvandi uttan at ávisir partar verða kúgaðir soleið-

is, at frá orðaskiftið verður skert.

Tá samgongan skuldi skipast aftan á valið í 1994, settu Finnboği Arge og Bjørn á Heygum fótur í spennu, og mæltu til at fáa annan samráðingarleiddara, enn Edmund Joensen. Í bløðunum týsdagin kallar Edmund Joensen Finnboğa Arge og Bjørn á Heygum fyri heimsmeistarar í væntandi flokksdisiplini.

Hatta eru hansara orð, men eg haldi ikki at ein einstøk hending, sum handan, er grundarlag fyri at geva mær hatta skoðamálið, tí so eru tað so nógvir aðrir, sum eisini skulu hava tað, heldur Bjørn á Heygum.

Talan var ikki um myttari

Hann heldur tó ikki, at talan tá var um myttari móti Edmund Joensen, hóast teir báðir nýggju sambands-

mennir vildu hava, at annars enn Edmund Joensen skuldi hava samráðingarleiddsluna.

Tað var heldur talan um eina frustratión og um eina misnøgd, tí at málini ikki vóru nóg væl viðgjørd innanhýsis í Sambandsflokkinum. Tí handlaðu, sum vit gjørdur, sigur hann.

Bjørn á Heygum sigur, at hann síðani hevur roynt at verið flokkinum loyvalur undir leiðsluni hjá Edmund Joensen.

Men ert tú nøgdur við Edmund Joensen sum løgmann og sum samgonguleiddara?

Tann spurningin vil eg ikki úttala meg um! - er stutta og greiða svarið hjá Bjørn á Heygum, tá vit vilja hava hansara sjónarmið um løgmann fram.

Bjørn á Heygum sigur eisini, at hann enn ikki hevur tikið støðu til, um hann

fer at stilla upp aftur til næsta lógtingsval. Men hann viðgongur, at tað kortini ikki var so lætt at finna politiskar loysnir, sum hann hevði væntað, tá hann stillaði upp.

Eg ynskti nakrar broytingar. Eg ynskti eitt samfelag, sum virkaði eftir øðrum premissum - har tað almenna ikki blandaði seg so nóg í vinnulívið - og at samfelagið skuldi virka út frá liberalum og búskaparlíggum fortreytum.

Vildi sleppa av við privatkommunismuna

Hetta var ein treyt fyri at endurreisa samfelagið, so vit sluppu av við tað sokallaðu privatkommunismuna, sigur Bjørn á Heygum.

Eg haldi, at vit hava fingið ein part av hesum upp á pláss, hóast vit enn siggja, at summir royna at fáa slanguna niður aftur í

landskassan, leggur hann afturat.

Annað mál, sum Bjørn á Heygum setti sær fyrri, var at fáa rættartrygdina at virka.

Men her eri eg ikki komin á mál, hóast nøkur stig eru tikin tann positiva vegin, sigur hann.

Taka støðu út frá sær sjálvum

Bjørn á Heygum sigur, at eitt tað sum ger, at so tungt er at arbeiða við politikk er, at tað eru so nógvar kreftir, sum ikki vilja broytingar.

Tey eru so mong, sum vilja hava status quo - tey fáa fyrimunir av, at skipanirnar eru, sum tær eru, og vilja tí einki broyta. Hetta er ikki eitt serføroyskt fyrbrigdi, men hetta kenna vit aftur úr øðrum londum eisini.

Men tað at Sambandsflokkurin nú hevur nýtt so nógvar kreftir upp á at klandrast innanhýsis, tað heldur Bjørn á Heygum verða stórt spell. Men hvi hendir hetta, spyrja vit.

Misnøgdin og frustratiónin er so stór í flokkinum, tí tað verður ov lítið tosað - og lítið verður greitt frá. Tí kemur klandrið fram, sum er sera undirgravandi fyri flokkinn.

Eg haldi ikki, at stríði er so persónligt, heldur er tað av hugsjónarlíggum slag. Tey ymsu partarnir hava ymskar áskoðanir til dagsins trupulleikar, tí ov lítið verður tosað saman.

Í hesum sambandi er vert at nevna stríðið eitt nú um Fiskavirking, har Atli Hansen, sum er formaður í tingbólki sambandsflokksins og Edmund Joensen, løgmaður stríðast ímóti hvørjum øðrum. Bjørn á Heygum heldur, at hetta eisini kann vera ein partur av orsökini til stríðið.

Flestu frustratiónirnar í flokkinum botna í vantandi kjaki innanflokks. Málini verða ikki avgreidd nóg stundisliga og á rættan hátt, og tí økst bara spennigurin.

Uppgávuna at syrgja fyri hesum hava fyrst og fremst Edmund Joensen, men eisini Atli Hansen, sum er formaður flokksins á tingi.

Tað er altíð leiðslan, sum hevur ábyrgdina av, at tingini virka, sum tey skulu. Men vegna tvørrandi samskipti og vantandi politiskt handalag fungerar flokkurin ikki, sum hann skal, og tað er spell, heldur Bjørn á Heygum.